

добылъ това гражданство : а Павелъ рече : Но азъ съмь ся и родилъ *въ него*.

29. И тъй тозь часъ ся отстъпихъ отъ него тѣзи които щѣхъ да го мѣчатъ. Още и тысящникъ-тъ ся уплаши, като разбра че е Римлянинъ, и защото го бѣше вързалъ.

30. На утринъ-тъ като искаше да разумѣ истинъ-тъ, въ какво го обвиняватъ Иудей-тъ, развърза го отъ върски-тъ, и повелѣ да дойдѣтъ първосвященници-тъ и всичкый-тъ имъ съборъ, а доведе долу и Павла та го постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

1. И погледнъ Павелъ на съборъ-тъ и рече : Мѣжіе, братіе : До тойзи день азъ съмь живѣлъ прѣдъ Бога съсъ цѣлѣ добръ со-вѣсть.

2. А първосвященникъ-тъ Ананія повелѣ на прѣдстоящи-тъ да го ударятъ по уста-та.

3. Тогази Павелъ му рече : Богъ ще удари тебе, стѣно варосана ; и ты си сѣднѣлъ да мя съдишь по закону, а противъ законъ-тъ повелѣваш ли да мя бѣйтъ ?

4. А прѣдстоящи-тъ рекохъ : Първосвященникъ-тъ Божій ли хулишь ?

5. И Павелъ рече : Не знаяхъ, братіе, че е първосвященникъ ; защото е писано : Да не злословишь началникъ-тъ на народа си.

6. И понеже разумѣ Павелъ че една-та часть сѣ Саддукеи, а друга-та Фарисеи, извыка въ съборъ-тъ ; Мѣжіе, братіе, азъ съмь Фарисей, сынъ Фарисеовъ ; съдятъ мя за надеждъ-тъ и въскръсеніе-то на мъртвы-тъ.

7. И когато изговори това, станъ распря между Фарисеи-тъ и Саддукеи-тъ ; и раздвои ся множество-то.

8. Защото Саддукеи-тъ казуватъ, че нѣма въскръсеніе, нито ангелъ, нито духъ ; а Фарисеи-тъ исповѣдуватъ и двѣ-тъ.

9. И станъ глъчка голѣма, и дигнѣхъ ся книжници-тъ отъ